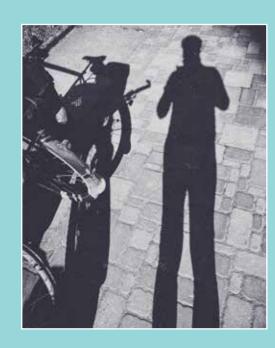
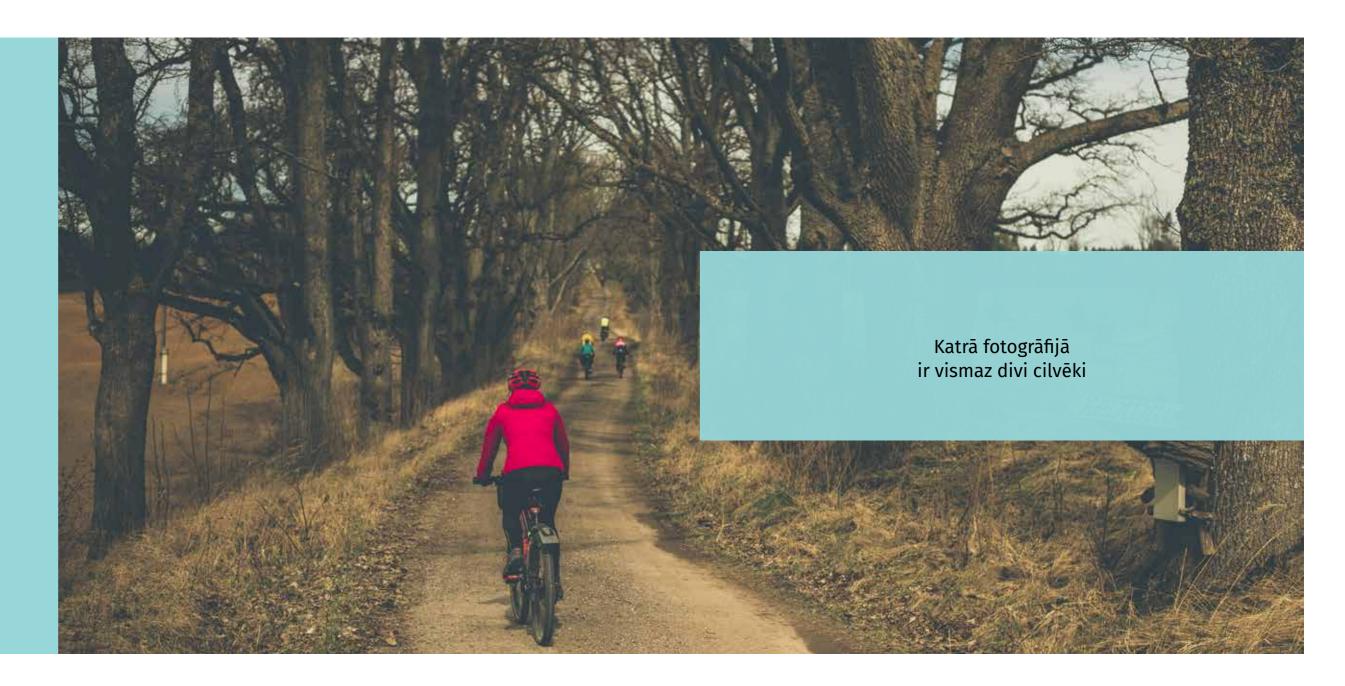

Velo-alko sezonas atklāšana Velo-alko sezonas atklāšana

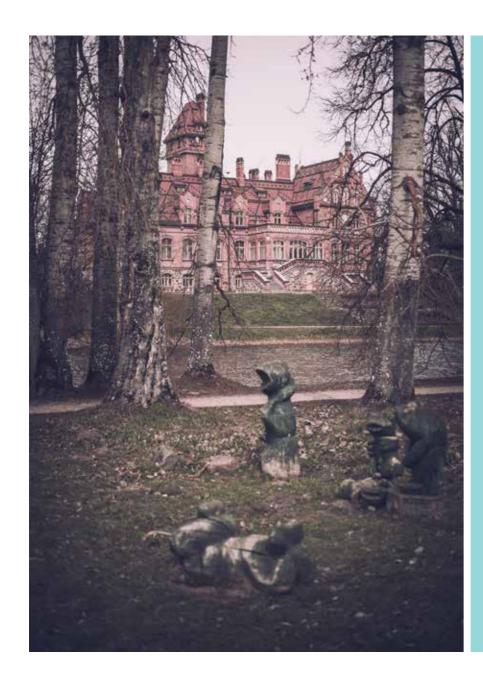

Jaunajos elektrovilcienos jāskatās uzmanīgi, kur ārpusē uzzīmēts velo, jo vienā galā ir tikai maza vietiņa pie tualetes, apmēram četrus riteņus tur var sariktēt, ja priekšā nav kādi bērnu vai invalīdu ratiņi, kam protams ir priekšroka. Un poga, lai atvērtu milzīgās atejas durvis ir jāpietur, gandrīz neviens to nezin, un poda vāks arī katram otram nokrīt ar pērkonam līdzīgu blīkšķi. Bet tā vismaz nav jāceļ pa 3 m augstajām kāpnēm, kā bija iepriekš, viens trūkums tam gan ir, jo tagad katrā otrajā pieturā, kāds mēģina ierāpties ar savu ričuku, reizēm, lai tikai nobrauktu pāris pieturas. Vēl viena fīča, ka tikko nopirkto biļeti uzreiz nevar piereģistrēt, un, pasarg Dievs, ja vilciens jau attiet, tad MOBILLY aplikācijā biļeti var nopirkt tikai no nākošās pietura, vai nākošo reisu, ja nepiedāvā dienas biļeti, bet konduktores, kā bitītes bizo pa vilcienu, un var tik apbrīnot viņu pacietību un iejūtību, arī pie viņam var visu nopirkt, tik dārgāk nedaudz.

PUTEKLIS

Velo-alko sezonas atklāšana

Pilis un grausti

Pirmā zaļā pietura turpat, kur pirms gada, tas pats vecais šķūnītis, tikai jumts vēl caurāks, tā pati veco riepu kaudze un stārķu ligzda.

Nākošgad cerams, ka Uvis sezonas atklāšanas pasākumu rīkos kaut kur citur, vislabāk jau kādā siltākā valstī, jo šoziem, lai gan sniegs bija pašvaki, tomēr likās, ka siltums nenāk un nenāk. Sanāk, ka Jura Kronberga dzejolis "Pēc rudens depresijas" ar katru gadu paliek arvien aktuālāks. Esmu savīstījies un notinies no galvas līdz kājām, jo visas ziemas kaites tā līdz galam vēl nav izārstētas, bet mājās nosēdēt arī nevaru. Putekļa dziesmas ar mākslīgā saprāta piepalīdzēšanu saražotas vesels lērums, rekords man ir viena dziesma stundā. Nav jau tā, ka viss birst, kā no pārpilnības raga, protams, nav jau nekādi šedervi, vairāk tādi Jurovižn pakaļdarinājumi, bet savs prieciņš tur, it sevišķi, kad tīros toņos izdzied principā visu, ko noliek priekšā, pat latviešu valodā, protams, protams, o nav o, un vēl šādi tādi ārzemnieku jociņi, bet tie ir sīkumi. Ja kāds iedomājas, ka tagad tik visi klausīsies šādas dziesmiņas, tad tas ir bulšits, paklausīsies, paklausīsies un apniks, un kamēr robotiem nebūs īstas dvēseles, nekāda lielā māksla tur nesanāks. Bet grāvis, kuru izrok ekskavators, ir tomēr grāvis, tāpēc arī katrā dziesmiņā, kuru esam saveidojuši kopā ar robotiem, tomēr ir maza daļiņas no tā cilvēka, kas ar visu to ir ņēmies, jo no plika gaisa, nekas nerodas.

"Ceļojums pats par sevi ir balva" ķīniešu sakāmvārds

Ainiņas no ceļojuma

Fotogrāfs

Māris Kārkliņš

Teksti

Puteklis

Pasākuma vadītājs

Uvis Zemītis

Velo-alko sezonas atklāšan

Velo-alko sezonas atklāšana

Drīz būs silti

Vēl pāris dienas un kļūs pavasarīgi silts. Gājputni gozējas gar abām ceļa malām, katrā ziņā stipri vairāk, nekā cilvēku.

Ar zilpelēko kaķi esam iepeldējuši lielos ūdeņos, joprojām tas liekas, kā sapnis, mēs maziņie, bet izrādās tik lieli. Diemžēl ar to ir stipri par maz, esam pilsētās saspiedušies cieši jo cieši, tas arī ir pareizi, jo tā mēs kļūstam stiprāki, lai gan saka, ka pilsēta atņem spēkus, es teiktu, ka, jā daļēji tas tā ir, bet mēs iegūstam iespējas, laukos liekas, ka to ir stipri mazāk. Visi ceļabiedri mūs ik pa laikam ķircina par PUTEKĻA mājas lapu, sauc mūs par Putekļa kungu un Puteklienes kundzi, redzēs, kā tas viss attīstīsies, pagaidām cenšos spodrināt tēlu, kā nu māku.

Jaša Mārim darbā citi īpašnieki, tāpēc viņam viss "pajāt", nu cerams, ka viss mainīsies uz labo pusi, un būs atkal cerība par labāku dzīvi.

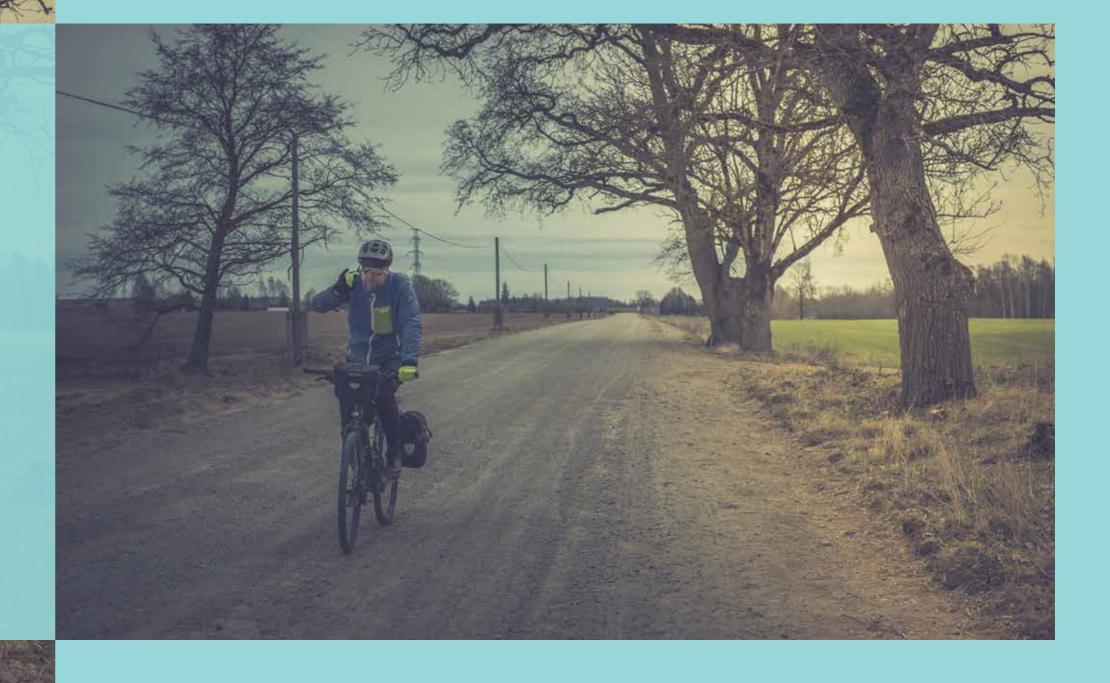
Nāk pašvaldību vēlēšanas, vecie kraķi izmanto visu naudu un varu, lai atkal noturētos pie šprices, žēl, ka pie mums tā, igauņi jau deviņdesmitajos izrādījās daudz gudrāki, un nepieļāva tik daudz kļūdas, kā mēs. Karš arī nebeidzās, un visu laiku gvelž, ka tūlīt būs sūdi, tāpēc atslābt nedrīkst, kaut vai dēl jaunajiem.

Pajāt

Fotogrāfs Māris Kārkliņš

Teksti Puteklis

Modelis Māris Jašs

Velo-alko sezonas atklāšana

Griepciems

Šajā ciematā 2006. gadā dzīvoja 22 iedzīvotāji, tagad pēc 20 gadiem? Tā arī ir vienīgā informācija, ko sniedz google.

Tad nu paprasīju MI, ko mēs varētu uzrakstīt, re kas sanāca:

Pirms simts gadiem Griepciemā meža malā stāvēja senas lauku sētas, kurās ļaudis ticēja, ka pie tuvējās akas dzīvo ūdens gars, kas naktīs čukst sapņus tikai tiem, kuri neaizver logu.

Ziemas vakaros vecais Jēkabs stāstīja, kā kara laikā viens no vācu virsniekiem apraka zelta mucu zem ozola, kuru sargā vilku acīm spīdošs "putekļu velns".

Kad migla nāca pār pļavām un pakalniem, pat suns nešļūca ārā — visi zināja: tajā naktī ceļš pieder senajiem gariem.

Griepciema pagrieziens

Fotogrāfs

Māris Kārkliņš

Teksti

Puteklis

Modeļi

Sigita, Uvis, Māris un Ingūna

Velo-alko sezonas atklāšana

Gājputni

Bezdelīgas, dzērves, cielavas, stārķi un žubītes, gaisā var vērot zosu barus, pīles, vanagus, ērgļus un klijas.

Apmēram 10 miljonu putnu katru gadu atlido uz Latviju, bet vēl vairāk 50 līdz 70 miljoniem aizlido tālāk. Caurlidojošie putni šeit ēd, guļ, atpūšas, reizēm maina savus plānus, ja, piemēram, nepiemēroti laika apstākļi, nav ko ēst, sačakarēts GPS (saules vētras vai magnētiskās anomālijas), pārmaiņas dabā.

Gājputni ir būtiska globālo un vietējo ekosistēmu sastāvdaļa — tie regulē kukaiņu populācijas, izplata augu sēklas, kalpo par barību citiem dzīvniekiem un palīdz uzturēt bioloģisko līdzsvaru visos gadalaikos. Ja tie izzustu, dabas cikli kļūtu nestabili, bioloģiskā daudzveidība saruktu, un cilvēce zaudētu ne tikai ekoloģisku balstu, bet arī vienu no senākajiem saiknes simboliem ar gadalaiku ritējumu un dabas elpu.

Pirms 100 gadiem Latvijā varēja būt līdz pat divreiz vairāk gājputnu nekā šodien, pateicoties dabiskākai ainavai, mazākai industrializācijai un bioloģiskajam līdzsvaram. Mūsdienu samazinājums nav tikai skaitlisks — tas ir brīdinājums par ainavas un dabas kvalitātes pasliktināšanos.

Gājputni

Fotogrāfs

Māris Kārkliņš

Teksts

Puteklis

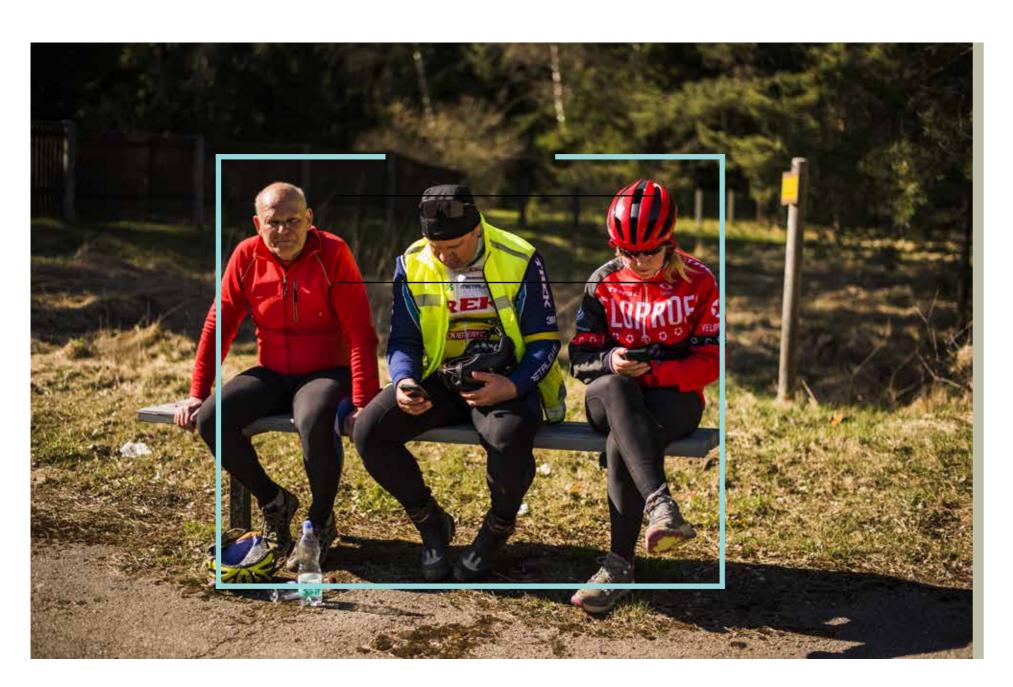
Modeļi

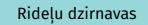
Daiga un Sigita

Mazliet krūmu, mazliet klusuma — un gājputni paši atrod ceļu.

Fotogrāfs

Māris Kārkliņš

Dzēriens

Pīlādzītis

Lējējs

Uvis

